Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yolculuğa çıkarken hayvanı üzerine binip iyice yerleşince üç kere tekbir getirir sonra da şöyle dua ederdi: "Bunu bizim hizmetimize vereni tesbih ve takdis ederiz; yoksa biz buna güç yetiremezdik. Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz..."

Abdullah b. Ömer -radıyallahu anhuma-'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yolculuğa çıkarken hayvanı üzerine binip iyice yerleşince üç kere tekbir getirir sonra da şöyle dua ederdi: "Bunu bizim hizmetimize vereni tesbih ve takdis ederiz; yoksa biz buna güç yetiremezdik. Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz." Ey Allah'ım! Biz, bu yolculuğumuzda senden iyilik ve takvâ, bir de hoşnut olacağın ameller işlemeyi nasip etmeni dileriz. Ey Allah'ım! Bu yolculuğumuzu kolay kıl ve uzağını yakın et! Ey Allahım! Seferde yardımcı, geride çoluk çoçuğu koruyucu sensin. Ey Allah'ım! Yolculuğun zorluklarından, üzücü şeylerle karşılaşmaktan ve dönüşte malımızda, çoluk çocuğumuzda kötü haller görmekten sana sığınırım." Râvi diyor ki, Rasûlullah yolculuktan döndüğünde de aynı sözleri söyler ve onlara şu cümleleri de eklerdi: "Biz yolculuktan dönen, tövbe eden, kulluk yapan ve Rabbimiz'e hamd eden kişileriz." Başka bir rivayette: "Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- hac veya umreden dönerken her yokuş veya yüksek yere çıktığında üç kere "Allahu Ekber" der sonra: Allah'tan başka hak ilâh yoktur, O'nun ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd O'na hastır. O, her şeye gücü yetendir. Biz yolculuktan dönen, tövbe eden, kulluk yapan ve Rabbimiz'e hamd eden kişileriz. Allah verdiği sözü yerine getirdi, kuluna yardım etti ve o toplulukları hezimete uğratıp perişan etti' buyururdu." Başka bir lafızda Ordu, seriyye, hac ve umreden geri dönerken denilmiştir.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Bu hadiste İbn Ömer -radıyallahu anhuma- Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yolculuğa çıkarken hayvanı üzerine binip iyice yerleşince üç kere Allahu Ekber dediğini sonra da bu azametli duayı ettiğini açıklamıştır. Bu dua bir çok hakikati içermektedir. Bu duada Allah -azze ve celle-'nin eksiklik ve ihtiyaçtan münezzeh olduğu, Allah Teâlâ'nın kuluna vermiş olduğu nimetinin farkında olmasının gerekliliği, güç ve kuvvetin yalnızca Allah'a ait olduğu, Allah Teâlâ'ya dönmenin ikrar edilmesi, sonra Allah Subhanehu ve Teâlâ'dan hayır, lütuf, takva ve sevdiği ve kabul ettiği amelde başarılı olmayı istemeyi içermektedir. Aynı zamanda Allah Teâlâ'ya tevekkül edip işleri ona havale etmeyi, kendisini, ailesini muhafaza etmesini, yolculuğun meşakkatini kolaylaştırmasını, yolcunun döndüğünde ehlinde, malında ve çocuğunda hoşuna gitmeyecek seferin şer ve zararlarında sığınmayı içermektedir. Bir başka rivayette İbn Ömer -radıyallahu anhuma- Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- yolculuktan

döndüğünde de aynı sözleri söyler ve onlara şu cümleleri de eklerdi demiştir: “Biz yolculuktan dönen" Yani: Bizler yolculuktan dönen yoldaşlarız, "tövbe eden" yani günahlardan tövbe eden, "kulluk yapan" ibadetlerle kulluk yapan "Rabbimiz’e hamd eden kişileriz.” selamet ve dönmemize izin verdiği için ona şükredenlerdeniz. O yüksek bir yerde ise Allahu Ekber der Allah -azze ve celle'nin azameti önünde tevazu gösterir sonrada söyle derdi: Allah’tan başka hak ilâh yoktur..." Bunu Allah Teâlâ'nın uluhiyetinde, rububiyetinde, isim ve sıfatlarındaki birliğini ikrar ederek söylerdi. Allah -celle ve alâ- doslarına ve askerlerine yardım edendir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/6003